

HOOFDSTUK VII.

BESTRIJDING.

Om ziekte vrij plantgoed te verkrijgen is het gewenscht met behandeling van het zaaizaad te beginnen, al zal er in den regel niet veel kans bestaan, dat dit met de schurftzwam besmet is. Dit is te meer aan te raden omdat zeer vele zaadpartijen besmet zijn met *Septoria apii*, die door formaline, volgens QUANJER en SLAGTER, gedood wordt. De ontsmetting van het zaad kan, volgens het onderzoek van MULLER (1925), geschieden in een oplossing van 0,25 % formaldehyde, 0,25 % germisan of 0,25 % uspulun gedurende 30 minuten.

Daar de parasiet zoo goed als uitsluitend tot den grond beperkt blijft en van hieruit de ondergrondse plantendeelen aantast, zal de bestrijding zich vooral op een behandeling van den grond moeten richten.

In de eerste plaats komt daarvoor het zaaibed in aanmerking. In de broeibakken, waarin reeds vroeg in het voorjaar gezaaid wordt, heerscht meestal een eenigszins vochtige atmosfeer, hetgeen een gunstige omstandigheid is voor de ontwikkeling der zwam; ook zijn jonge plantjes zeer vatbaar voor aantasting. Hetzelfde geldt voor den bak, waarin de plantjes later verspeend worden. Een infectie, die in een dezer bakken optreedt, verspreidt zich gemakkelijk over een groot aantal plantjes; ook bestaat er veel kans op een algemeene infectie bij het overbrengen van de planten naar het vrije veld, wanneer deze namelijk met hun wortels in een bakje met water geplaatst worden, om uitdroging te voorkomen.

Uit de proeven van QUANJER en SLAGTER (1914) bleek, dat met een ontsmetting van den grond door middel van formaline gunstige resultaten te verkrijgen zijn.

(Men begiet daartoe den grond met $\frac{1}{2}$ L. formaline, die met 6 L. warm water verdund is, per M². Gedurende 24 uur legt men er vochtige zakken overheen; daarna wacht men 10 dagen met zaaien om de schadelijke dampen te laten ontwijken).

Een dergelijke behandeling van de zaaibedden zal echter, vooral in streken waar de ziekte algemeen voorkomt, onvoldoende zijn daar ook oudere planten op het vrije veld aangetast kunnen worden. Een ontsmetting van den grond is hier niet uitvoerbaar doch ook minder noodzakelijk dan een ontsmetting van den

grond der zaaibakken. Op het vrije veld zullen de omstandigheden voor de zwam meestal niet zóó gunstig zijn als in de zaaibakken; een groote vochtigheid heerscht er in den regel niet gedurende langen tijd, terwijl de planten ouder zijn en dientengevolge minder van de zwam te lijden hebben.

Op het vrije veld moet men er zich wel toe beperken om de omstandigheden voor de plant zoo gunstig mogelijk en die voor de schimmel zoo ongunstig mogelijk te doen zijn. Naast een goede bemesting moet men daarom zorgen voor een doorlatenden grond en een goeden waterafvoer.

Het verdient verder overweging de jonge plantjes zoo laat mogelijk in het voorjaar uit te zetten, opdat ze zoo min mogelijk blootgesteld worden aan de ongunstige weersomstandigheden van het voorjaar, die hare ontwikkeling belemmeren. In streken waar de ziekte algemeen voorkomt verbouwe men snel-groeiende variëteiten.

Dat een voortgezet onderzoek over de vatbaarheid van selderij-variëteiten van groot belang voor de praktijk kan worden, werd in de inleiding reeds gezegd.